Carl Bergman
var välbeställd skräddare i Alafors
i Älfsåker. Han var född på 1820-talet
i Borrva högt uppe i Älfsåkers skogs-
bygd, och han kallades med anledning

häraf i dagligt tal: "Borren".

Man ägde en liten skoga i Alafors, belägen väster om, och alldeles intill vägen, midt för det öfre kvarnfallet. Huset stod om men ör i senare tid betydligt förändrat.

Kalle Bergman var som nämnt ör skomakaren. Men han var äfven postmästare. I hans skoga var postkontor för Lindome och Älfsåkers socknar från omkring 1870 och ända till 1887 då Bergman afled. Den landsvägsåkande posten stannade således vid Alafors och afhämtade samt mottog post där, och befolkningen i de båda socknarne fingo gå till Alafors och hämta, samt afsämna sin post. Således en betydligt längre väg i postförrättande än i våra dagar.

Detta var också något som passade
för Kalle Bergman. Han älskade
mera att vara på spaning ute i bygden,
än att sitta inne i sin stuga och
tyg kläder. Dessutom hade han ett
skarpt juridiskt huvud, som lätt
satte sig in i lagar och författningar.
Han fick in alla fall mycket att göra
i landsorten med skatteutskrivningar
och stämningar m. m. dylikt.
Därtill förekom detta mest i dock-
arens utkanter, såsom i Ramsund.
Intervjuer m. fl. gjordes, så att han
oftast hade en lång väg till nästa hör-
andet. Han gick ständigt till fots,
men han var en rask och lätt gångare.
Det enda som han drog sig för, var
när han skulle lägga en person, och
införa honom till myndighetsrum,
ty han var i hög grad rädd av sig.

Ifrån vår hem vår allt vara ute
och gå på landsvägen efter skymning=
ens inbrott, ty han var rädd för
öfverfall.

Kalle Bergman var en trefflig och
mycket lifslig person och en språk=
makare af första ordningen.
Han kände mycket noga till lag och
författningar, och likaledes hade
han en ingående kännedom om de
allra flesta kommunägares i Tö=
pastrakt, ekonomiska ställning, och
isynnerhet deras skuldsättning.

Han tyckte mycket bra om kaffe=
halfvan, och när han satt på ett
ställe vid bordet och druckit sådana,
då voro hans samtals=ämnen ovan=
liga. Då var han rätt högröst
och maskerade sista ord i aktade
mycket kraftigt, och då smackade

han med häpporne emellanåt.

Då rörde samtalet sig om slags-
mål och åverkningar, stämning-
ar och rättegångar, vittnesmål och
edgångar, böter och förelse
samt vatten och bröd, inteckningar
och auctioner, skulder och förmögenhet
samt – inte minst – fattigvård och
giftermål och bröllop m. m. m. m.

Kalle Bergman var mycket bekant
med min pappa och han kom till värt
emellanåt. Pappa var notarie hos fö-
båtsman Hallstedt i åtskl. år, och då
åtlåtades han Bergman såsom auktio-
nist vid entreprenad-auktion för repa-
ration av båtsmanstorpen m. m.
Dessutom sydde han både åt pappa
och mig. Jag hade således tillfälle
att höra och se honom emellanåt i
min barndom, och jag glömmer aldrig